

Méltóságos Uram !

V. T. / 30.

Mindenekelőtt bocsánatot kell kérnem Méltóságodtól, hogy egy személyes ügyel kezdem. Ma délelőtt Kiss Károly tanfelügyelő ur behívott magához és közölte vélem, hogy beszélt az áthelyezésem ügyéről Kósa Őméltóságával, aki most egy pár napig lent volt Szegeden. Előadta azt, hogy Kósa Őméltósága szerint arra, hogy engem, mint tanügyi státusbeli alkalmazottat elvi okokból nem lehet egyszerre a státusban hagyni és beosztani egy másik helyre, akár az Intézetbe, akár pedig a racionalizálási bizottságba, hanem ezt csak úgy lehet megoldani, hogy a másik helyen a jelenlegi javadalmazással ugyan, de ideiglenes minőségben alkalmaznak, ami bizonytalan és ezzel kapcsolatban felhívta a figyelmemet,

hogy jól fontoljam meg a dolgot, mikor a kérdés -szerinte a tanév végén- aktuálissá válik. Egyben kért, hogy a kérdést tekintsem bizalmasnak és ne mondjam el senkinek sem, mert neki Kósa öméltósága miatt kellemetlen lenne, mivel ezt Kósa öméltósága bizalmas beszélgetés során közölte velem.

A magam részéről a fenti közlést tudomásul vettem s egyben kijelentettem, hogy én a jelenlegi helyzetemet /:állásomat, az eddigi kutatási lehetőségeimet és publikációimat:/ kizárólag Méltóságodnak köszönhetem és tudom azt, hogy amit Méltóságod velem kapcsolatban elhatároz, az nekem csak jó lehet, bármi is legyen az.

Erre Kiss Károly -előttem egészen érthetetlenül- arról kezdett beszélni, hogy nem jó az sohasem, hogyha az ember egy személyhez köti a sorsát s hogy Méltóságod -bármennyire is a szivén viseli a sorsomat- nem gondol arra,

legesen akarja ezzel a kiszállással rendezni. Azt hiszem, hogy a BÜM által eleinte tervbe vett 13 körzet helyett sikerülni fog Benisch öméltósága meggyőzésével a 10 körzetre kiterjedő heosztást érvényre juttatni, aminek a város fölöttébb örülni fog. Benisch öméltósága előreláthatólag csütörtökig marad itt. Utánna Méltóságodnak részletes jelentést fogok küldeni.

A kézirat nagyjából már készen van. Csak a bevezető jelentés hiányzik. Ha Benisch öméltósága és a város között létrejön a megegyezés, akkor a javaslatomat erre a megegyezésre állítom rá s utánna rövidesen tudom küldeni Méltóságodnak a teljes és részemről már nyomdakész anyagot. A város által átveendő példányokat illetően azt az értesülést nyertem, hogy a város készséggel beállítja az 1937-es költségvetésébe, a jelenlegi költségvetésben ugyanis az informátorom közlése szerint nincs reá fedezetük s csak azt kérik, hogy BÜM jóváhagyását erre

a tételre az Intézet eszközölje ki, ami azt hiszem, hogy nem fog különlegesebb nehézséget jelenteni.

A szegedi kézirat készrehozatala után azonnal megkezdem a tatai munka elkészítésének a tervét és az egész felvétel előkészítésének azt a részét, amelyet még itt Szegeden el tudok végezni. Gondolok itt elsősorban a községek foglalkozási jellegének a megállapítására, illetve a foglalkozási és vallási szempontból szükséges csoportok képzésére. Erre a jelentésemre azonban már azt hiszem, hogy csak a Méltóságod varóói utja után kerül majd sor, ami azt hiszem, hogy június második felére fog esni.

Méltóságod bocsánatát kérve a soraimmal való zavarásért, a Feleségem üdvözlését tolmácsolva, a Méltóságos Asszonynak tiszteletteljes kézcsókomat jelentve, maradtam Méltóságodnak

mindenkor hálás tanítványa
Szeged, 1936. máj. 15.-én

U. J. J. J.

hogy én így esetleg bizonytalanságba kerülök.
Erre én megismételtem az előbb mondottakat,
amivel a beszélgetés véget ért.

Nagyon kérem Méltóságodat, hogy ne tessék félreérteni azt, hogy mindezeket tudomására hozom. De úgy gondolom, hogy Méltóságod figyelmét fel kell hívnom rá. Nem arra, amire Kiss Károly célzott, mert abban a bizonytalanságban nem hiszek, de ha úgy is állna a dolog, az engem egyáltalában nem érdekel, mert csak egy dolog érdekel: az, hogy Méltóságodnak mindenkor, minden szin és körülmények között feltétel nélkül állhassak rendelkezésére. De viszont tudomására kell hoznom Méltóságodnak, már a Méltóságod iránt érzett hálánál és tiszteletnél fogva is azt, hogy engem, azt nem tudom, hogy tulajdonképpen ki és miért, ilyen dolgok közlésével akar Méltóságoddal szemben az eddigitől eltérő állásfoglalásra kísérteni. Ez pedig soha nem fog sikerülni senkinek sem.

Mert ha van valami az életben, amit én igazán el akarok érni, akkor az az, hogy a munkámmal és a ragaszkodásommal be tudjam bizonyítani Méltóságodnak, hogy nem voltam érdemtelen a támogatására.

A fenti ügygel kapcsolatban még arra kell kérnem, illetve legyen szabad kérnem Méltóságodat, hogy azt addig az ideig, amíg én Szegeden maradok legyen olyan kegyes bizalmasan kezelni, mert nem szeretném, hogy Kiss Károlynak kellemetlenségei legyenek az ügyből, hiszen a kérdés bizalmas kezelésére ő is kért engem.

Bocsánatot kérek Méltóságodtól, hogy ezzel a kérdéssel zavartam és most engedelmével átterek a szegedi munkára.

Holnap azaz 16.-án referálok a tervezetemet Pálffy polgármester urnak és szakértőinek. Hétfőn jön Benisch őméltósága, aki a központok és a hozzájuk tartozó körzetek kérdésébe vég-